

Hevesi Járási Hivatal
Gyámügyi Osztály
3360 Heves, Erzsébet tér 2.

Hivatkozási szám: HE-06/GYAM/1235-59/2025.

Köszönöm megtisztelő tájékoztatását. Bízom benne, észrevette, a levél 99%-a nem az Önök Hivatalának szólt, hiszen belecsöppentek egy cseppet sem korrekt eljárásba, ami miatt valóban együttérzésem fejezem ki.

Ezúton kérem, a tanú meghallgatását követően, döntéshozatal előtt, iratbetekintést biztosítani szíveskedjen részemre, hiszen gyanúsan egybe esnek a cselekmények a lányommal kapcsolatban, általam indított perrel.

Már most felhívom figyelmüket, amennyiben a titokzatos tanúnak köze van a lányomhoz, esetleg a férj ismerőse, abban az esetben ismételten megmosolygom az eljárás pártatlan és objektív mivoltát. Nem mellékes módon, érdekes szál lehet az is, ha véletlenül a lányom anyja, vagy hozzá tartozó személy a tanú, hiszen ő ellenérdekelt a gyermekkel kapcsolatban. Több személynek kijelentette, számára problémás, ha más is örököl, nem csak a lányom. Ezzel kapcsolatban, a perben tanúk kerülnek meghallgatásra. Nem mellékesen, az ellene indított perben fel kívánja használni a másik anyukát. És vissza is térünk az eredeti felálláshoz. A két anyuka összedolgozik, ahogyan évekkal ezelőtt is megtette. Kérem, amennyiben alapból nem tennék, mindenképpen tájékoztassák majd erről a nyomozóhatóságot, hiszen ezzel kapcsolatban került már megfogalmazásra két feljelentésem is. Minimális csoda folytán, talán most is vizsgálódhatnak ebben a témában.

Láthatóan, a rendszer és anyuka (ügyvédje), április hónaptól kezdve, minden esetben 30-40 napban jelöl meg egy-egy tárgyalást, tanú meghallgatást. Hol arra hivatkozva, hogy nincs egy hónapnál hamarabb szabad tárgyaló, hol másra fogta, hogy miért húzza az ügyet, miközben az ügyintéző már áprilisban látta, nem kellene erre a vonatra felszállnom. Majdnem könnyörogve kérte, engedjük lezárni az ügyet. Egy hónappal később már csak annyit tudott mondani, „ha rajtam múlna, már lezártam volna”. Kijelenthető, ott a felettes gátolta az ügyet. Csodálnám, ha a nyomozóhatóság bármit is tenne azon ívül, hogy elutasítja az ellenük tett feljelentésemet, hiszen ez a rendszer két éve nyögi a kegyelmi botrányt és annak minden következményét. Választási hajrában nem engedhetik meg, hogy gyermekkel kapcsolatban, hatóságot hurcoljanak meg. Marad az eltusolás.

Elnézését kérem, viszont ismét azt kell kiolvasnom leveléből, hogy immár, minimum egy – másfél hónapja, ismét várunk valamire. Okosan, minden nappal egyre jobban kiütve apát a fia életéből.

Kérem, az iratbetekintési időpontot akár 19-én, a tanú meghallgatását követően, vagy 08.21.-22. időpontban szíveskedjen megjelölni. A betekintést követően, akár ott helyben, akár a betekintés napján e-papíron nyilatkozom a tanú mondataira. Bár elkezdhetném, hogy nekem is

van több tanúm, aki igazolja anyuka alkalmatlanságát, viszont nem kívánom tovább pazarolni az időt, hiszen a Gyöngyösi Gyámosztályt nem érdekelte, alkalmas-e anyuka. Nem végzett valós, élethelyzetet feltáró vizsgálatot. Most már minek ebbe belemenni. Nem szükséges már heteket, hónapokat húzni az időt. Csukott szemmel le tudom diktálni a készülő határozatot. Fél éve nem láthattam a fiam. A rendszer elintézte, hogy ez már elegendő legyen ahhoz, hogy le lehessen írni, ez az eljárás már nem a gyermek érdeke, apuka mehet isten hírével. Mindenki megtette, amit meg kellett. 6 hónap okoskodás egy apai jogot nem keletkeztető eljárás döntésére, miután egy évvel ezelőtt kiűtött a helyi Gyám. Az idén pedig még bosszút is állt, mert vissza mertem menni. Pezsgőt lehet bontani a Gyöngyösi Gyámhivatali Osztálynál. Megesküszöm, viszek számukra egy jobb, minőségi palackot, hiszen megérdemlik.

A szép az egészben, hogy amennyiben a múlt évben, a tudatlan, alkalmatlan Gyöngyösi gyám-oltalan- hajlandó lett volna elindítani az ügyet, a fiam, bár akkor sem akartam elvenni, már nálam lenne, hiszen a múlt évben mind a két gyerek a nagyszülőknél élt, miközben anyuka velem csalta az egyedül otthon ülő férjét, aki munkanélküli volt. Mondjuk, anyuka könyörgött is eleget, hogy ne menjek egyik hatósághoz sem, mert elveszik mind a két gyereket tőle. És lám, egy okos játszmát követően, melyben ismét hitegetett, mondott, tett bármit, máris megoldotta, hogy ne legyen közöm a fiamhoz. Természetesen, a mai napig mind a két gyerek a nagyszülőknél van. A kicsit hazaviszi anyuka este, és visszaviszi reggel. Hogy honnan tudom? Szomszédok, ismerősök. És mivel látni akarom a fiam, én magam is megjelenek 1-2 naponta nagymama utcájában, hogy legalább akkor lássam, amikor anyuka 19:00-19:30 között elmegy érte. Be is van feszülve, amikor meglát.

Tudom, tudom. Pont nem érdekel ez senkit ezt követően, ahogyan eddig sem. A lényeg, hogy fél éve nincs közöm a gyerekhez, így mára, már valóban el is lehet hajtani melegebb éghajlatra apukát, miközben nincs az a közigazgatási bíróság, aki a Hevesi hivatal munkájában hibát tudna találni. A Gyöngyösit pedig pont a Hevesi miatt, már lehetetlen oda vinnem. Igazából az egész rendszer megérdemel egy tapsot.

Nem kívánom senkinek azt a nyomort, ideget, amit az eljárás első két hónapjában el kellett viselnem. Rettegtem, hogy elvesztem a fiam, mert nem fognak segíteni. Nem aludtam. Munkahelyen alig tudtam helytállni. Fogytam 7 kilót. Majd megértettem. Bosszú, visszaélés, összejátszás. Ott érkezett meg az az ember, akit sosem tudtam volna elképzelni a tükörben. Az az ember megértette, nincs vesztenivalója. tehet bármit, hiszen már kikiáltották bűnözőnek. Ismerősök, barátok, munkából ismert partnerek hívtak, kerestek, mikor meglátták oldalaimat. Le voltak döbbenve, hiszen, ha valaki, akkor én nem ez vagyok, voltam. Ismerik a gondolkodásmódomat. Itthoni, illetve külföldi kollégákkal, partnerekkel is úgy kell viselkedni, úgy kell kommunikálni, ahogyan megértik. Akivel szép szóval, kéréssel, azzal úgy. Mással máshogyan.

Elmondtam, a rendszer számára bűnöző lettem. A rendszer az arroganciára, pökhendiségre, elnyomásra épül 15 éve. Vagy elfogadom, hogy szó nélkül eltiporjanak, vagy megteszem, amit tudok, mielőtt ugyan úgy eltipornak. Megértették. Támogatnak, miközben természetesen sok negatívuma is van ennek a viselkedésnek, hiszen majd 20 éve vagyok kisebb nagyobb létszámú csoport vezetője multinacionális cégeknél, amely pozíciók nem összeegyeztethetőek ezzel a jelenleg általam mutatott stílussal.

Valóban nem tud már érdekelni a határozat tartalma. Minden nap úgy kelek fel, meg kell tennem, amit tudok. Nem kell, hogy érdekeljen, ki, mit gondol rólam, hiszen „büntetőeljárás van ellenem. Bűnözőként kezelnek”. Elvárja a rendszer, hogy úgy is viselkedjek. Bár látható, jogilag sosem lesz közöm a fiamhoz, amíg élek, akár minden nap bosszantom, irritálom az anyát, illetve megoldom, hogy a fiam tudja ki az apja. Oldja meg a csodás rendszer, hogy éveken keresztül megakadályozza ezt. Mára, lassan csak az nem tudja ki a fiam, vagy azt, hogy anyuka mit is tett ellene, aki nem akarja. Pár év, és ismeretlenek, ismerősök is elmondják majd neki az igazat. Addig is, anyuka szégyenkezzen nyugodtan azért, amit a gyermekével tett. - Bevallom, csak a nagyobb érdekét néztem, azaz feláldoztam a kicsit, és téged is – Ez a mondat megvan felvételen. Ezzel egyszer szembe kell néznie.

Az eljárás segíthetett volna ezt, az életen át tartó vizsályt megfogni még most, ami által hónapok, maximum egy év alatt lecsendesedett, megbékélt volna minden fél. Ezzel szemben, ahogyan a mondani szokás, a többi pedig már történelem....

Mezőkövesd, 2025. Augusztus 12.

Tisztelettel:

Pelyhe József